

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la admiterea recursului depus de Igor Cotorobai,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Igor
Cotorobai împotriva Olesei Cotorobai cu privire la repararea prejudiciului moral
cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 7 mai 2025 a Curții de Apel Centru

*(Dosarul nr. 2ra-413/25
NR. PIGD 2-24094428-01-2ra-30062025)*

Prejudiciu moral cauzat prin contravenție. Ignorarea de către instanța de apel a efectelor civile ale faptei contravenționale constatate definitiv. Respingerea integrală a acțiunii ca soluție arbitrară în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) CPC.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Judecătoria Criuleni, sediul central, jud. R. Țurcan,
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Panov, D. Corlăteanu, L. Bagrin

27 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Igor Cotorobai,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 22 august 2024, Igor Cotorobai a depus cerere de chemare în judecată împotriva Olesei Cotorobai, solicitând încasarea sumei de 30.000 lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI04 nr. 760870 din 13 februarie 2020, întocmit de agentul constatator din cadrul IP Ciocana, Mărgineanu Marieta, s-a stabilit că, în perioada anilor 2018-2020, pârâta Cotorobai Olesea, în cadrul discuțiilor telefonice purtate cu reclamantul, utiliza un limbaj necenzurat și îi adresa cuvinte jignitoare, acțiunile acesteia fiind calificate în baza art. 69 alin. (1) din Codul contravențional. Totodată, prin decizia agentului constatator din aceeași dată, pârâtei i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 10 unități convenționale, ceea ce constituie 500 lei.

3. Reclamantul a relevat că, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale din 13 februarie 2020, avocatul Osoianu Lilian, în interesele pârâtei Cotorobai Olesea, la 3 martie 2020 a depus contestație, prin care a solicitat anularea acestora și încetarea procesului contravențional. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 9 februarie 2021, a fost respinsă contestația declarată împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI04 nr. 760870 din 13 februarie 2020 și a deciziei de sancționare.

4. Totodată, a indicat că, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, aceasta a fost contestată cu recurs de avocatul Osoianu Lilian în interesele pârâtei, solicitându-se casarea hotărârii și remiterea cauzei spre rejudecare. Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2021, a fost respins recursul declarat, fiind menținute hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI04 nr. 760870 din 13 februarie 2020 și decizia de sancționare prin care pârâta a fost recunoscută vinovată în baza art. 69 alin. (1) Cod contravențional.

5. Reclamantul a susținut că, prin acțiunile ilegale ale pârâtei Cotorobai Olesea, i-a fost cauzat un prejudiciu moral estimat la suma de 30.000 lei, sumă pe care o consideră întemeiată și proporțională suferințelor și impactului emoțional

suportat ca urmare a agresiunilor verbale exercitate asupra sa pe parcursul unei perioade îndelungate de aproximativ doi ani.

6. În acest sens, a indicat că acțiunile pârâtei i-au provocat stări de stres, anxietate, umilință, neîncredere și frică, creându-i situații de nesiguranță și afectându-l emoțional într-o manieră semnificativă.

7. Totodată, reclamantul a invocat criteriul echității în aprecierea prejudiciului moral, menționând că despăgubirea solicitată trebuie să constituie o satisfacție echitabilă și efectiv compensatorie, inclusiv prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

8. Reieșind din circumstanțele invocate, reclamantul s-a considerat îndreptățit să solicite repararea prejudiciului moral din contul pârâtei, având la bază fapta ilicită constatată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI760870 din 13 februarie 2020.

9. Acesta a menționat că suma solicitată de 30.000 lei reprezintă o despăgubire rezonabilă și proporțională circumstanțelor cauzei, fiind menținut un echilibru între prejudiciul efectiv suportat și cuantumul despăgubirilor pretinse.

10. În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 19 alin. (1) și (3), art. 1998, 2036 și 2037 din Codul civil, precum și pe art. 45 alin. (1) din Codul contravențional.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 2 decembrie 2024 a Judecătoriei Criuleni, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată. S-a încasat de la Olesea Cotorobai în beneficiul lui Igor Cotorobai suma de 2.000 lei cu titlu de recuperare a prejudiciului moral cauzat prin contravenție. În rest, acțiunea în vederea reparării prejudiciului moral în sumă mai mare, s-a respins ca fiind neîntemeiată. S-a încasat de la Olesea Cotorobai în beneficiul lui Igor Cotorobai cheltuielile de judecată în mărime de 200 lei, ceea ce constituie taxa de timbru achitată la depunerea acțiunii. S-a încasat de la Olesea Cotorobai în folosul Statului taxa de stat, de a cărei plată a fost scutit reclamantul la depunerea cererii, proporțional părții admise din acțiune în sumă de 150 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 4 decembrie 2024, Olesea Cotorobai a declarat apel împotriva hotărârii din 2 decembrie 2024 a Judecătoriei Criuleni, sediul central.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 7 mai 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins apelul declarat de Igor Cotorobai. S-a admis apelul declarat de Olesea Cotorobai. S-a casat integral hotărârea din 2 decembrie 2024 a Judecătoriei Criuleni, sediul

central și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Cotorobai către Olesea Cotorobai cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

14. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, reclamantul nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente existența prejudiciului moral pretins, precum și raportul de cauzalitate dintre fapta imputată pârâtei și suferințele invocate.

15. Instanța de apel a constatat că, deși în privința Olesei Cotorobai a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 69 alin. (1) din Codul contravențional, iar aceasta a fost sancționată contravențional, simpla existență a procesului-verbal și a sancțiunii aplicate nu justifică, prin ea însăși, acordarea despăgubirilor morale.

16. Totodată, instanța de apel a reținut că procesul-verbal cu privire la contravenție nu conține o descriere suficient de concretă a expresiilor sau acțiunilor prin care ar fi fost lezată onoarea și demnitatea reclamantului, astfel încât să poată fi apreciată existența și gravitatea prejudiciului moral pretins. De asemenea, s-a constatat că reclamantul nu a prezentat alte probe relevante care să confirme existența suferințelor morale invocate și impactul acestora asupra stării sale emoționale.

17. În acest context, instanța de apel a apreciat că probatoriul administrat în cauză nu permite constatarea existenței unui prejudiciu moral reparabil prin prisma răspunderii civile delictuale, reținând totodată că atragerea Olesei Cotorobai la răspundere contravențională constituie deja o satisfacție pentru reclamant. În consecință, acțiunea a fost apreciată ca neîntemeiată și respinsă integral.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

18. La 30 iunie 2025, Igor Cotorobai a declarat recurs împotriva deciziei din 7 mai 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei decizii noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

19. În motivarea recursului, în esență, recurentul a invocat că instanța de apel a adoptat o soluție arbitrară, bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă și contradictorie a probelor administrate în cauză, fără a elucida pe deplin circumstanțele relevante pentru justa soluționare a litigiului.

20. A susținut că instanța de apel a casat neîntemeiat hotărârea primei instanțe și a respins integral acțiunea, deși existența faptei ilicite și vinovăția intimă au fost deja constatate prin procesul-verbal contravențional întocmit în baza art. 69 alin. (1) din Codul contravențional.

21. Recurentul consideră că instanța de apel nu a ținut cont de caracterul îndelungat și continuu al acțiunilor ilegale imputate intimatei, constatate pentru perioada anilor 2018-2020, și nici de faptul că aceste acțiuni i-au provocat stări de frică, nesiguranță, anxietate și umilință, generându-i un impact emoțional semnificativ.

22. Totodată, recurentul a invocat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material aplicabile și a apreciat greșit probatoriul administrat, ignorând faptul că împrejurările privind comiterea faptelor ilicite și vinovăția intimatei au fost deja constatate de autoritatea competentă, astfel încât acestea nu mai necesitau a fi demonstrate prin alte probe suplimentare.

23. De asemenea, recurentul a menționat că instanța de apel a omis să aprecieze corespunzător probele administrate în cadrul procedurii contravenționale, inclusiv înregistrările audio aflate la baza constatării contravenției, care, în opinia sa, confirmau caracterul continuu al acțiunilor injurioase ale intimatei și existența prejudiciului moral cauzat. Totodată, acesta a invocat că soluția instanței de apel contravine jurisprudenței naționale și internaționale referitoare la repararea prejudiciului moral și criteriului echității în stabilirea despăgubirilor.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

25. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

26. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

27. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor

prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

28. Art. 440 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Dacă este considerat admisibil, completul examinează recursul în fond.”

29. Art. 444 din Codul de procedură civilă:

„Recursul considerat admisibil se examinează fără înștiințarea și audierea participanților la proces, cu excepția recursului în care se invocă întemeiat art.432 alin.(1) lit.b) și e). Completul poate decide și în alte cazuri invitarea participanților în ședință pentru a se pronunța cu privire la recursul considerat admisibil.”

30. Art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept: f) să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe;”

31. Art. 239 din Codul de procedură civilă:

„Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.”

32. Art. 19 alin. (1), (3) și (5) din Codul civil:

„(1) În condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

(3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. [...].

(5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.”

33. Art. 1998 alin. (1) din Codul civil:

„(1) Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.”

34. Art. 2036 alin. (1) și (2) din Codul civil:

„(1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

(2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.”

35. Art. 2037 din Codul civil:

„(1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

(2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.”

36. Art. 2038 alin. (1) din Codul civil:

„(1) Dacă legea nu prevede astfel, acțiunea în reparare a prejudiciului se prescrie în termen de 3 ani începând cu momentul în care persoana vătămată a cunoscut sau trebuia să cunoască existența prejudiciului și persoana obligată să-l repare.”

37. Art. 45 alin. (1) din Codul contravențional:

„(1) Persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție. Prezentul alineat se aplică în egală măsură și în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenționale.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

38. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că recursul declarat de Igor Cotorobai a fost depus la 30 iunie 2025, iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada legală de recepționare a deciziei integrale a instanței de apel. În aceste condiții, Completul consideră că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

39. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție examinează recursul împotriva deciziilor instanțelor de apel și verifică, în limitele invocate în cererea de recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

40. În speță, recurentul a încadrat, în esență, criticile în temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, invocând caracterul arbitrar al soluției instanței de apel și aprecierea vădit nerezonabilă a probelor administrate în cauză, în special prin respingerea integrală a acțiunii, deși fapta ilicită și vinovăția intimății au fost constatate printr-un proces-verbal contravențional menținut prin hotărâre judecătorească.

41. Examinând recursul declarat, Completul de judecată constată că acesta este întemeiat în partea ce vizează casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, din considerentele ce urmează.

42. Completul de judecată reține că obiectul prezentului litigiu îl constituie repararea prejudiciului moral pretins cauzat reclamantului Igor Cotorobai prin

fapta contravențională comisă de Olesea Cotorobai, calificată în baza art. 69 alin. (1) din Codul contravențional.

43. Din actele cauzei rezultă că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI04 nr. 760870 din 13 februarie 2020, întocmit de agentul constator din cadrul IP Ciocana, s-a stabilit că, în perioada anilor 2018-2020, Olesea Cotorobai, în timpul discuțiilor telefonice cu Igor Cotorobai, vorbea necenzurat și îi adresa cuvinte jignitoare, lezându-i demnitatea, acțiunile acesteia fiind calificate în baza art. 69 alin. (1) din Codul contravențional.

44. De asemenea, prin decizia agentului constator din aceeași dată, Olesei Cotorobai i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 10 unități convenționale, echivalentul sumei de 500 lei.

45. Completul constată că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost contestate de Olesea Cotorobai, însă prin hotărârea din 9 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, contestația a fost respinsă, iar prin decizia din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău hotărârea primei instanțe a fost menținută. Prin urmare, constatarea faptei contravenționale și aplicarea sancțiunii au dobândit caracter definitiv.

46. În acest context, Completul de judecată reține că, deși procesul-verbal contravențional și decizia de sancționare nu determină automat acordarea unei despăgubiri morale în orice quantum solicitat, acestea constituie elemente relevante pentru constatarea faptei ilicite, a conduitei imputabile intimei și a atingerii aduse unui drept personal nepatrimonial al reclamantului.

47. Prin urmare, instanța de apel a greșit atunci când a tratat atragerea intimei la răspundere contravențională ca o satisfacție suficientă în sine și a exclus integral posibilitatea reparării prejudiciului moral pe cale civilă. Or, art. 45 alin. (1) din Codul contravențional permite persoanei al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție să îl apere prin acțiune civilă, inclusiv prin solicitarea reparării prejudiciului nepatrimonial cauzat prin contravenție, iar art. 19, art. 1998, art. 2036 și art. 2037 din Codul civil reglementează condițiile și criteriile reparării prejudiciului moral.

48. Completul de judecată reține că prima instanță a examinat corect raportul dintre constatarea faptei contravenționale și cererea de reparare a prejudiciului moral, fără a absolutiza efectele procesului-verbal contravențional și fără a acorda în mod automat suma solicitată de reclamant.

49. Astfel, Judecătoria Criuleni, sediul central, a constatat existența faptei ilicite, a ținut cont de faptul că aceasta a vizat onoarea și demnitatea reclamantului, dar a apreciat, în același timp, că reclamantul nu a demonstrat prin probe suplimentare întinderea prejudiciului moral în cuantumul pretins de 30.000 lei.

50. Din această perspectivă, soluția primei instanțe de admitere parțială a acțiunii și de încasare a sumei de 2.000 lei cu titlu de prejudiciu moral reflectă o apreciere echilibrată a circumstanțelor cauzei. Prima instanță a recunoscut existența unei atingeri aduse drepturilor personale nepatrimoniale ale reclamantului, dar a individualizat cuantumul despăgubirii în raport cu gravitatea faptei, natura contravențională a conduitei, lipsa probelor medicale sau a altor probe suplimentare privind amploarea suferințelor invocate și criteriul satisfacției echitabile.

51. Completul de judecată constată că instanța de apel a înlăturat această apreciere fără o motivare suficientă și fără a explica de ce, în prezența unei fapte contravenționale definitive care a vizat onoarea și demnitatea reclamantului, nu ar exista niciun prejudiciu moral reparabil.

52. Instanța de apel a reținut că reclamantul nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente existența prejudiciului moral și raportul de cauzalitate dintre fapta imputată și suferințele invocate. Totuși, instanța de recurs consideră că această concluzie este excesivă, în condițiile în care fapta contravențională reținută în sarcina intimății a constat tocmai în adresarea de cuvinte jignitoare și lezarea demnității reclamantului.

53. Completul de judecată menționează că, în cazul faptelor care prin natura lor afectează onoarea, demnitatea sau echilibrul emoțional al persoanei, existența prejudiciului moral nu poate fi condiționată exclusiv de prezentarea unor acte medicale sau a unor prescripții de tratament. Aceste probe pot fi relevante pentru stabilirea întinderii prejudiciului și a unui cuantum mai ridicat al despăgubirilor, însă lipsa lor nu exclude, prin ea însăși, existența unei atingeri morale minime reparabile.

54. În acest sens, Completul consideră corectă soluția primei instanțe, care nu a acordat suma integral solicitată de reclamant, dar a reținut că lezarea demnității printr-o faptă contravențională constatată definitiv justifică acordarea unei despăgubiri morale moderate.

55. Completul de judecată constată că raționamentul instanței de apel a condus la o concluzie disproporționată, pe de o parte, s-a acceptat existența unui proces-verbal contravențional și a unei sancțiuni definitive pentru injurie, iar pe de altă parte, s-a negat integral existența oricărui prejudiciu moral reparabil, fără a explica în mod convingător de ce lezarea demnității constatată contravențional nu poate produce niciun efect civil.

56. Or, răspunderea contravențională și răspunderea civilă delictuală au finalități diferite. Sancțiunea contravențională urmărește sancționarea faptei ilicite în raport cu ordinea de drept, în timp ce repararea prejudiciului moral urmărește acordarea unei satisfacții echitabile persoanei lezate. Prin urmare, faptul că intimata a fost sancționată contravențional nu exclude dreptul persoanei vătămate de a solicita repararea prejudiciului moral cauzat prin aceeași faptă.

57. În aceste condiții, este întemeiat argumentul recurentului potrivit căruia instanța de apel a apreciat nerezonabil probele și a casat nejustificat hotărârea primei instanțe, deși existența faptei ilicite și a conduitei imputabile intimetei fusese deja constatată în procedura contravențională.

58. Totodată, Completul nu poate reține solicitarea recurentului privind admiterea integrală a acțiunii și încasarea sumei de 30.000 lei. Prima instanță a stabilit în mod justificat că suma pretinsă este excesivă în raport cu probele administrate și cu circumstanțele concrete ale cauzei.

59. În acest sens, Completul observă că Igor Cotorobai a invocat stări de stres, anxietate, umilință, neîncredere și frică, însă nu a prezentat probe suplimentare care să confirme o afectare de o intensitate deosebită, o diminuare concretă a calității vieții sau consecințe psihologice ori medicale care ar justifica acordarea despăgubirii în cuantumul integral solicitat.

60. Astfel, soluția primei instanțe menține un echilibru între, pe de o parte, necesitatea recunoașterii și compensării atingerii aduse demnității reclamantului prin fapta contravențională constatată definitiv și, pe de altă parte, obligația instanței de a individualiza despăgubirea morală în funcție de probele administrate și de caracterul proporțional al reparației.

61. Completul de judecată reține că, potrivit art. 2037 alin. (1)-(3) din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciul moral se determină în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului, de circumstanțele în care acesta a fost cauzat, de gradul de vinovăție și de măsura în care despăgubirea poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. În speță, aceste criterii au fost aplicate într-o manieră rezonabilă de prima instanță.

62. Prin contrast, instanța de apel nu a demonstrat că prima instanță ar fi aplicat eronat aceste criterii, nu a indicat de ce suma de 2.000 lei ar fi nejustificată și nu a motivat suficient de ce acțiunea trebuia respinsă integral, în pofida existenței unei fapte contravenționale definitive care a lezat demnitatea reclamantului.

63. În aceste circumstanțe, instanța de recurs constată că decizia instanței de apel este afectată de temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, fiind bazată pe o apreciere vădit nerezonabilă a efectelor probatoriului administrat și pe excluderea nejustificată a posibilității reparării prejudiciului moral cauzat prin contravenția constatată definitiv.

64. Prin urmare, Completul consideră că remediul adecvat constă în admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, care a acordat reclamantului o despăgubire morală moderată, proporțională și corespunzătoare circumstanțelor cauzei.

65. În consecință, se impune admiterea recursului declarat de Igor Cotorobai, casarea deciziei din 7 mai 2025 a Curții de Apel Centru și menținerea hotărârii din 2 decembrie 2024 a Judecătoriei Criuleni, sediul central.

66. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 432 alin. (1) lit. e), art. 440 alin. (3), art. 442 alin. (1) și art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Admite recursul declarat de Igor Cotorobai.

Casează decizia din 7 mai 2025 a Curții de Apel Centru și menține hotărârea din 2 decembrie 2024 a Judecătorei Criuleni, sediul central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Cotorobai împotriva Olesei Cotorobai cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Munteanu